

Mejdahl for, og jeg tager det som udtryk for et tilsagn herom.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Hvis man læser et af vore dagblade i dag, så kan man jo rent faktisk få syn for sagn, for når det gælder det, man kalder velfærdsgrise til det engelske marked, ja, så er der altså nu slagteriselskaber, som hejser flaget og siger: Der bliver ikke produceret nok.

Så var det hr. Henning Urup, der sagde: Hvad med betalingsbalancen, kan det ikke give problemer med den? Jo, det vil det netop kunne, hvis dansk landbrug ikke har forstået, at det er en bredere definition af kvalitet, som forbrugerne efterspørger, ikke kun i Danmark, men på en række af de markeder, der er interessante for os. Det er nemlig ikke længere kun et spørgsmål om kvalitet i smagen og udseendet, men der er kommet en bredere definition på kvalitet for mange forbrugere, en definition, som også omhandler natur og miljø, dyrevelfærd og sikkerhed omkring vores fødevarer generelt.

Og det er netop her, højprismarkedet ligger. Her er det, at dansk landbrug skal være med, så vi kan sælge vores varer på disse højprismarkeder af hensyn til dansk landbrug selv, men da bestemt også af hensyn til betalingsbalancen og Danmarks økonomi. Og det er faktisk det, denne regering på mange, mange forskellige fronter siden 1993 har ansporet til med en hjælpende hånd til forskning og produktudvikling o.s.v., o.s.v., netop for at dansk landbrug fortsat kan være på højprismarkedene. Men det kræver så, at man forstår den udvidede definition af kvalitet, hvor dyrevelfærd er en ikke uvæsentlig parameter for mange forbrugere.

Christian Mejdahl (V):

Det kunne aldrig falde mig ind at forhindre statsministeren i at rejse en debat om specifikke emner – det står i øvrigt heller ikke i min magt – men det er måden, det gøres på, hr. statsminister.

Men vi skal jo videre, og jeg synes, det er vigtigt at få fejtet op. Hvordan har statsministeren tænkt sig at rette op på den skade, han har gjort dette vigtige eksporterhverv? Det har i hvert fald skabt misnøje i erhvervet.

Peder Sønderby (V):

Det er ikke min opgave at svare hr. Mejdahl, men vi kan i hvert fald sige, at den her debat har fået det positive resultat, at statsministeren

ved hele tiden at have sin fødevarerminister i baghånden til at svare på de spørgsmål, der ikke kan besvares fra Statsministeriets side har prioriteret opgaverne op.

Men jeg fik ikke svar fra statsministeren, da jeg spurgte, om der ikke var en vis risiko – med den indflydelse statsministeren har i det øvrige Europa – ved at rejse sådan en debat. Hvorfor lod statsministeren ikke fødevarerministeren gøre det og drøfte det med de andre lande, for fødevarerministeren har jo også hørt, hvad Venstre og De Konservative har sagt om velfærd.

Statsministeren spurgte, om jeg havde set åbningstalen. Jeg både har hørt og læst den, og jeg forventede, at fødevarerministeren vil følge den op, men jeg forventede ikke, at statsministeren på et LO-møde eller på et gymnasium ville starte en debat om danske svin. Det havde været en fordel at gøre det på et landbrugs-møde. Det håber jeg, statsministeren gør i fremtiden.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke kan tænkes, at det netop er en god idé, at det er statsministeren, der tager sådan et spørgsmål op, forstået på den måde, at det er den største enkeltteksportvare, vi har, og at det vil være en katastrofe, hvis det fortsat skal være kortsigtede økonomiske interesser, der er afgørende for, hvordan man tilrettelægger og udvikler dansk landbrug.

Og mener statsministeren ikke, at det netop i den situation, hvor man skal fastholde efterspørgselen af bedre dyrevelfærd og miljø også på eksportmarkedene, er en vigtig opgave også for en statsminister at gå ind og understøtte landbrugsministerens arbejde ved at rejse en debat, sådan at erhvervet måske også selv kunne tænke sig at tage skeen i den anden hånd efter denne her debat?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan ikke sige meget principielt, men jeg tror altså ikke, hr. Sønderby mener det, der her bliver sagt, alvorligt.

Må jeg ikke minde om, at jeg meget ofte ude omkring i landet taler om de psykiatriske patienters forhold. Og jeg ønsker at vedblive at tale om det, så længe der er problemer i dele af vores land.

Må jeg ikke minde om, at jeg også taler om folkeskolen, og det bliver jeg ved med, så længe der er steder, hvor folkeskolen skal have en